La mort de l'Alan: no és un suïcidi, és un assassinat social

M'hauria agradat fer una columna de Cap d'Any com correspondria a un dia com avui, però la transfòbia latent a la nostra societat ha comès un nou assassinat. Aquest 24 de desembre, l'Alan, un jove trans de Rubí, es va treure la vida incapaç de seguir resistint la pressió social i l'assetjament escolar que patia a causa de la seva identitat de gènere. L'Alan portava molt temps en aquesta situació. De fet, fa pocs mesos la militància de les JERC de Rubí va fer una acció en contra del 'bullying' que rebia. Malauradament, no n'hi ha prou. Nosaltres, la nostra societat, hem matat l'Alan, incapaços d'acceptar cap identitat que s'allunyi d'un rígid marc mental dicotòmic.

A l'Alan l'han matat totes i cadascuna de les persones que han actuat de forma agressiva i destructiva cap a una identitat de gènere diferent; l'han matat totes les companyes i companys que, còmplices, poc van fer davant d'un company agredit; l'han matat els i les mestres que, per deixadesa, n'obviaren el patiment; l'han matat tots els individus que perpetuen rols i estereotips, deixant palès que la diversitat no és acceptada; i, en definitiva, l'hem matat nosaltres, tots i cadascun de nosaltres, que no hem estat capaços de construir una societat en la qual l'Alan en pogués formar part. Sento ràbia i m'avergonyeixo de viure a la societat on visc.

Les persones transsexuals són les grans discriminades a la nostra societat. Si bé hi ha altres col·lectius en situacions de discriminació social (dones, homosexuals i negres, entre d'altres), les persones transsexuals són discriminades també legalment, i això és molt greu. Quelcom tan simple com permetre l'ús oficial del nom corresponent a la identitat de gènere sentida, se sotmet a diagnòstics de salut mental i tractaments mèdics obligatoris. La cosa encara s'agreuja en les persones menors d'edat, a les quals la nostra societat els nega el dret a la identitat de gènere i els exclou de la llei d'igualtat efectiva entre homes i dones. La llei contra LGTBIfòbia, que fa de Catalunya un país pioner al món, no resol aquest i molts altres entrebancs legals i burocràtics que se sumen al drama social que pateixen les persones transsexuals.

Totes les persones tenen dret a desenvolupar la seva vida, pública i privada, sense marginacions ni discriminacions per raó d'identitat de gènere o orientació sexual; i a l'Alan aquest dret li fou negat. Malgrat que va ser un dels primers menors d'edat autoritzat a canviar el nom del seu document d'identitat, superant amb l'ajuda de la seva família una llarga peripècia legal i burocràtica, això no li evità ser víctima de la transfòbia latent a la nostra societat. Encara tenim molta feina a fer per construir una societat lliure de qualsevol tipus de discriminació per raó d'identitat de gènere. Posem-nos-hi! Hem d'evitar que es produeixin nous assassinats. Fem de l'Alan el darrer assassinat que comet la transfòbia, només depèn de nosaltres.

ÈRIC GÓMEZ és regidor d'ERC-MES

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/115467.html

Copyright 2024 Cugat.cat